Utrechts lantaarnconsoles

Beeldhouwer:
Johannes Esenkbrink
Geplaatst:
Oudegracht 139
Foto: A. G. Ubaghs

De Maagdenroof

In de Spaanse tijd, toen kasteel Vredenburg bezet was, raakte een jonge officier verliefd op een schone bakkersdochter uit de Catharijne- (nu Willemstraat). Op een avond drong de Spanjaard de bakkerswinkel binnen en nam het meisje mee. Hij voerde haar naar het kasteel waar hij haar een jaar lang in de keldergewelven verborgen hield. Het meisje weerstond de hartstochten van de officier. Na een jaar van moedige strijd en vreselijk lijden, werd haar hulpgeroep gehoord door een Spaanse soldaat die een touw in de kelder liet zakken om het meisje te redden.
Op het moment dat zij het touw wilde pakken, greep haar belager haar vast en verdween met haar in een nabijgelegen diepe waterput.
Zij zou niet verdronken zijn, want iedere avond hoorden de bakker en zijn vrouw het hulpgeroep van hun dochter. Kwamen zij echter in de buurt van de put, dan werd alles weer stil op het St. Catharijneveld, dat later Vredenburg genoemd werd.

Historische vereniging in Baarn

Bloeiend begin in 1975

Al sinds de jaren twintig waart in Baarn het idee van een oudheidkamer rond. Zijn eerste verwerkelijking vond het in een verzameling curiositeiten, die o.a. in het huis Holland te bezichtigen is geweest. Rond 1960 kreeg het idee nieuw leven ingeblazen door een raadslid. De gemeente stelde een commissie in, bekostigde zaalhuur in het Nutsgebouw en stelde aankoopsubsidies beschikbaar. Niet alle commissieleden bleken even actief; het krachtige optreden van een hunner, die een echte kunstverzameling wenste, doet het nu betreuren dat voorwerpen van belang voor de Baarnse historie verloren zijn gegaan.
Ondanks een paar tentoonstellingen, waarvan een naar aanleiding van de geboorte van prins Willem-Alexander aan de Oranjekinderen gewijd was, bleef de belangstelling echter te laag. Weer greep de gemeente in door tegen het einde van de jaren zestig de hele zaak op te doeken. Gelukkig werden notulen en aantekeningen van de commis-